

АНАЛІЗ ЗМІСТУ СУЧАСНИХ МЕТОДИЧНИХ СИСТЕМ НАВЧАННЯ ПРОЕКТУВАННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ

Постановка проблеми. Найважливішою вимогою, що висувається до одягу, традиційно є антропометрична відповідність тілу людини. Однак в умовах перенасиченості ринку товарами легкої промисловості особливої актуальності набувають вимоги естетичної та психофізіологічної відповідності швейних виробів зовнішнім даним індивідуального споживача. Ця задача на сьогоднішній день вирішується швейниками з невеликим успіхом у зв'язку з відсутністю об'єктивних технологій урахування психологічних та візуальних особливостей клієнтів. Не враховуються ці дані і у змісті навчання майбутніх фахівців із проектування одягу в закладах освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В останніх публікаціях автора [1-3] показано, що зміст навчання проектування швейних виробів майбутніх дизайнерів одягу повинен складатися із трьох компонентів: антропоморфологічних характеристик споживача, психофізіологічних характеристик споживача, художньо-конструктивних характеристик одягу. До того ж, з огляду на існування природних відмінностей у типах пам'яті людей (образний та вербальний) [4-6] та експериментально доведено [7] ефективність використання подвійної образної інтеграції навчального матеріалу для покращення його запам'ятовування, доцільним є подання змістової інформації в образній та вербальній формі.

Державні стандарти вищої освіти висувають свої вимоги до змісту навчання, зокрема передбачають формування професійних знань переважно на понятійно-аналітичному та продуктивно-синтетичному рівнях.

Постановка завдання. Метою цієї публікації є аналіз змісту методичних систем навчання проектування швейних виробів на предмет відповідності трикомпонентному складу, достатньої наочності подання інформації та задоволення вимог ДСТВО до рівня сформованості знань.

Виклад основного матеріалу. Згідно з визначеними вимогами було розроблено еталонну робочу програму дисципліни «Проектування швейних виробів», фрагмент якої подано в табл.

Таблиця

Фрагмент розподілу змісту навчання дисципліни «Проектування швейних виробів»

№	Назва	Рівень знань
1	2	3
1.	Антропоморфологічні характеристики споживача	
1.1	Форма тіла людини	-
1.1.1	Розмірні ознаки	-
1.1.1.1	Антропометричні точки	ПА
1.1.1.2	Інструменти для вимірювання	ПА
1.1.1.3	Види та процедура вимірювання розмірних ознак	ПА
1.1.2	Абрис фігури	ПА
1.2	Кольоровий тип зовнішності	ПС
2.	Психофізіологічні характеристики споживача	-
2.1	Особливості природного зорового сприйняття одягу	ПС

Продовження табл.

1	2	3
2.2	Особливості ілюзорного зорового сприйняття одягу	ПС
2.3	Психологічні особливості особистості	ПС
3.	Художньо-конструктивні характеристики одягу	-
3.1	Форма одягу	ПС
3.2	Колір одягу	ПС
3.3	Ескізування одягу для індивідуального споживача	ПС
3.4	Побудова первинного креслення конструкції	ПА
3.5	Нанесення модельних особливостей	ПС

Примітка. В табл. використано такі умовні позначення на підставі джерела [8]:

ПА - понятійно-аналітичний рівень сформованості знань;

ПС - продуктивно-синтетичний рівень сформованості знань.

Згідно з означеною програмою проаналізуємо, як сформовано зміст у сучасних методичних системах навчання дисципліни «Проектування швейних виробів». Аналіз будемо проводити в порядку збільшення дидактичної значущості методичних систем.

Найменш інформативною з огляду на трикомпонентний склад змісту навчання є методична система Г. І. Петушкової [9]. В якій викладено еволюційну теорію проектування костюма, що розглядається як система, яка розвивається в часі та просторі. Автор використовує теорію симетрії для структурного аналізу форми, як засіб виявлення генетичних закономірностей та механізмів історичного формоутворення та як метод теоретичного прогнозування асортименту виробів легкої промисловості. Через це зміст методичної системи характеризується складністю.

Позитивними сторонами у змісті методичної системи Г. І. Петушкової є:

- представленість такого прийому гармонізації швейних виробів, як симетрія на понятійно-синтетичному рівні;
- логічність та структурованість змісту матеріалу;
- достатня наочність подання понять та схем технологічних процесів;
- розмаїття ілюстративного матеріалу, що використовується: рисунки, схеми, таблиці, матриці, моделі, графіки.

Серед недоліків змісту слід відзначити:

- фрагментарність антропоморфологічного компоненту змісту, його сформованість на ознайомчо-орієнтовному рівні. Зокрема серед даних, що характеризують тіло людини, розглядаються лише постава, параметри будови рук та будова голови. Забагато уваги приділяється антропометричним характеристикам нижніх кінцівок в області гомілки та стопи (розглядаються антропометричні точки стопи та гомілки, геометричні параметри стопи, розташування нейтрального базису для підрахунку антропометричних даних стопи, відбиток стопи, структурні рівні ноги);
- відсутність психофізіологічного компоненту змісту;
- фрагментарність художньо-конструктивного компоненту, який представлено лише оглядом формоутворення одягу на основі різних видів симетрії, на основі сітчастих орнаментів, ромбічної та трикутничкової сітки;
- ескізне проектування представлено не в повному обсязі (розглядаються тільки системи пропорціонування жіночої фігури епохи Ренесансу та XIX – XX ст., відсутня побудова абрису фігури);
- відсутня інформація щодо основ конструювання та моделювання одягу.

Далі розглянемо методичні системи Т. В. Ніколаєвої [10, 11]. Оскільки методична система [11] фактично містить у собі методичну систему [10], то задля аналізу позитивних та негативних сторін змісту виберемо [11].

Аналіз методичної системи [11] Т. В. Ніколаєвої дозволив виявити такі позитивні сторони змісту:

- систематизоване, логічне та впорядковане викладення художньо-конструктивної складової змісту;

- велика міра наочності на фізичному рівні при формуванні та закріпленні понять.

Серед низки недоліків змісту слід відзначити:

- не розглянуто антропоморфологічну складову процесу проектування швейних виробів;

- психофізіологічна складова процесу проектування розглянута частково лише особливостями психофізіологічного сприйняття кольорів та оптичними ілюзіями;

- не розглянуто основи ескізування, конструювання та моделювання швейних виробів;

- художньо-конструктивний компонент змісту сформований лише на ознайомчо-орієнтовному рівні;

- недостатня наочність на логічному рівні (не в повній мірі проілюстровано стадії проектування швейних виробів, послідовність діяльності дизайнера з формоутворення та вибору кольорового рішення костюму, прийоми гармонізації швейних виробів, потребує подальшої деталізації структурна схема формоутворення виробів промислового виробництва).

Надалі розглянемо методичні системи типового проектування одягу А. Л. Славінської [12, 13].

Позитивним у методичній системі [12] є впорядкування послідовності технологічних та графічних процедур із проектування одягу, забезпечення методичної бази для використання систем автоматизованого проектування швейних виробів. Подання понять та технологічних процедур на фізичному та логічному рівні в методичній системі [12] здійснюється на високому рівні наочності. Прикладами наочності на фізичному рівні є: ескізи основних силуетів суконь, рисунки типів конструктивних зон деталей одягу, системи моделей одягу з уніфікованих деталей; прикладами наочності на логічному рівні є: схема технічної структури одягу, схема членувань поверхні одягу, класифікація рельєфів, кокеток, складок, принципова схема процесу розробки одягу, граф структурного синтезу моделей пропозицій, блок-схема уніфікації типових деталей конструкції тощо.

Недоліком змісту методичної системи [12] є обмеженість її використання в індивідуальному виробництві одягу через відсутність маршрутів урахування психологічних та антропоморфологічних особливостей споживача. Методична система передбачає наявність уже сформованих знань щодо антропоморфологічної та художньо-конструктивної складової процесу проектування і не може бути використана на початковому етапі вивчення проектування швейних виробів. Ескізне проектування швейних виробів взагалі не розглядається.

Методична система [13] А. Л. Славінської відрізняється від попередньо розглянутої методичної системи [12] докладним, систематизованим викладенням антропоморфологічної складової процесу проектування, за винятком пігментації волосся, шкіри та очей.

До того ж, знання щодо анатомічної будови тіла, конструктивних модулів та антропометричних точок у методичній системі формуються на орієнтовно-ознайомчому рівні. Відсутня художньо-конструктивна складова процесу проектування, психофізіологічна складова представлена фрагментарно (лише характеристикою психологічних типів споживачів) на орієнтовно-ознайомчому рівні. Крім того, поза увагою автора залишився ескізний етап проектування швейних виробів.

Останнього недоліку позбавлені методичні системи [14-19].

Найпоширенішою серед них є методична система В. В. Єрмілової, Д. Ю. Єрмілової [18]. В цій методичній системі викладено основні відомості щодо моделювання та художнього оформлення одягу: історія та принципи моделювання і художнього оформлення одягу, закономірності композиції костюму, моделювання одягу засобом наклітки, сучасні методи та підходи до проектування одягу.

Позитивною стороною змісту методичної системи В. В. Єрмілової, Д. Ю. Єрмілової є досить повна представленість художньо-конструктивної складової процесу проектування.

Серед недоліків змісту слід відзначити такі:

- відсутність антропоморфологічної та психофізіологічної складових змісту;
- фактично розглянуто лише ескізний етап проектування швейних виробів, відсутній етап первинної конструктивної розробки форми;
- знання щодо художньо-конструктивної складової процесу проектування та ескізування одиничних виробів і систем одягу формуються лише на орієнтовно-ознайомчому рівні;
- відсутня наочність на логічному рівні.

Розглянемо наступною методичну систему Г. М. Гусейнова [17] у співавторстві з В. В. Єрміловою, Д. Ю. Єрміловою. Методична система Г. М. Гусейнова порівняно з [18] містить додаткову інформацію щодо дизайну трикотажних полотен, ескізній розробці та моделюванню виробів із трикотажних полотен, ролі головних уборів, взуття та аксесуарів у композиції костюму. Відмінною позитивною рисою цієї методичної системи є продуктивно-синтетичний рівень формування знань із художньо-конструктивного компоненту процесу проектування та такого модуля ескізного проектування швейних виробів, як прийоми гармонізації композиції.

Негативними сторонами змісту методичної системи Г. М. Гусейнова є:

- майже повна відсутність антропоморфологічної складової змісту (представлена лише антропометричними точками голови);
- поверховість психофізіологічної складової змісту навчання (представлена лише зоровими ілюзіями в одязі та головних уборах, оглядом впливу ліній на сприйняття форми головного убору. Ці знання формуються на орієнтовно-ознайомчому рівні);
- відсутність змістовних модулів із конструювання та моделювання одягу;
- відсутність наочності на логічному рівні (відсутність структурно-логічних схем при поданні прийомів гармонізації композиції, технологічних процесів підбору форми, кольору та ліній членування поверхні складових костюму).

Аналогічні позитивним та негативним сторонам змісту методичної системи Г. М. Гусейнова переваги та недоліки методичної системи Т. О. Бердник, Т. П. Неклюдової [15], хоча зміст цих методичних систем якісно відрізняється за структурою, суттю практичних завдань, ілюстративним матеріалом.

Недоліку часткового моделювання структур змісту не позбавлена і методична система Е. М. Андросової [14]. У змісті цієї методичної системи відсутні антропоморфологічна та психофізіологічна складова процесу проектування, відомості щодо основ конструювання та моделювання одягу. Знання з художньо-конструктивного компоненту процесу проектування, прийомів гармонізації швейних виробів формуються лише на орієнтовно-ознайомчому рівні. Недостатньо використовуються структурно-логічні схеми для опису алгоритму пропорціонального вирішення костюму, послідовності процедур із проектування форми костюму, алгоритму трансформації творчого джерела в проектне рішення костюму, алгоритму кольорового проектування одягу.

Позитивною стороною змісту методичної системи Е. М. Андросової є формування знань із проектування промислових колекцій одягу та костюмів-образів на продуктивно-синтетичному рівні, висока наочність на фізичному рівні при поданні понять.

Для структури змісту методичної системи Ф. М. Пармона [19] властиве формування художньо-конструктивної складової змісту та таких складових ескізного проектування, як прийоми гармонізації швейних виробів та різновиди художніх систем одягу, на орієнтовно-ознайомчому рівні. Психофізіологічна складова процесу проектування представлена частково лише зоровими ілюзіями в одязі, антропоморфологічна складова також фрагментарна (представлена лише оглядом пропорцій тіла жінки, чоловіка, дитини). Відсутня наочність при поданні інформації щодо трансформації образів у процесі логічних переходів.

Слід відзначити як позитивний момент орієнтацію змісту методичної системи як на масове, так частково й індивідуальне проектування одягу. Проте врахування індивідуальних особливостей особистості в методичній системі здійснюється лише з огляду на особливості зовнішнього вигляду споживача швейної продукції, а саме такі: колір очей, шкіри, волосся, анатомічні відхилення конкретної фігури від типової. Характерологічні особливості споживача не враховуються.

Позитивними рисами змісту вітчизняної методичній системі Л. М. Гайдук, І. В. Васильєвої [16] так само, як і методичної системи Е. М. Андросової, є такі:

- наявність та повнота художньо-конструктивної складової процесу проектування одягу;

- формування знань щодо проектування колекцій моделей одягу та художніх образів (ескізне проектування) проводиться на продуктивно-синтетичному рівні;

- інформація стосовно первинної конструктивної розробки одягу подається на понятійно-аналітичному рівні засвоєння.

Недоліками змісту методичної системи Е. М. Андросової є:

- представленість психофізіологічної складової лише знаннями зорових ілюзій, їх рівень засвоєння – орієнтовно-ознайомчий;

- відсутність антропоморфологічного компоненту процесу проектування;

- недостатня наочність на логічному рівні (зокрема при огляді послідовності процесу сучасного проектування одягу, етапів розробки колекцій).

Звернемося тепер до методичної системи О. І. Рачицької, В. І. Сидоренко [20], в якій розглянуто специфіку проектування швейних виробів із трикотажних полотен. Позитивною особливістю структури змісту методичної системи О. І. Рачицької є трикомпонентний склад теоретичних основ проектування виробів (антропоморфологічна, психофізіологічна, художньо-конструктивна складова). Однак антропоморфологічна складова представлена не в повному обсязі (розглянуто лише пропорції та конструктивні пояси фігури), психофізіологічна складова також фрагментарна (представлена зоровими ілюзіями в одязі). Знання з теоретичних основ проектування одягу формуються лише на орієнтовно-ознайомчому рівні. Основи конструювання та моделювання швейних виробів у змісті методичної системи О. І. Рачицької, В. І. Сидоренко не подаються. Висока наочність забезпечена тільки на фізичному рівні.

Орієнтація на індивідуального споживача є відмінною рисою методичних систем Н. І. Смірної, Н. М. Конопальцевої [21] та Г. П. Безкоровайної [22].

В змісті цих методичних систем достатньо повно представлена антропоморфологічна складова процесу проектування одягу (за винятком пігментації волосся, шкіри та очей), багато уваги приділяється основам конструювання жіночого і чоловічого одягу, а також шляхам корегування креслень основ на фігури з різними відхиленнями від типової.

Недоліками у змісті методичних систем Н. І. Смірної, Н. М. Конопальцевої та Г. П. Безкоровайної є відсутність художньо-конструктивної та психофізіологічної складової процесу проектування, ескізної розробки та моделювання одягу, недостатнє використання структурно-логічних схем для опису стадій проектування одягу, вивчення антропоморфологічних даних споживача. Знання з антропоморфологічної складової процесу проектування одягу (а саме: анатомічної будови тіла людини, антропометричних точок, розмірних ознак) та конструювання жіночого і чоловічого одягу формуються на орієнтовно-ознайомчому рівні. В обох методичних системах в модуль конструювання швейних виробів не включений дитячий одяг.

Останній недолік компенсується в іншій методичній системі Г. П. Безкоровайної в співавторстві з С. В. Куреновою [23]. В ній розглянуто специфіку проектування саме дитячого одягу.

Серед позитивних моментів змісту методичної системи [23] слід відзначити:

- достатньо повно представлено антропоморфологічну складову процесу проектування;

- знання з антропоморфологічної складової процесу проектування та з конструювання дитячого одягу формуються на понятійно-аналітичному рівні;
- наявність модуля з конструювання та моделювання одягу;
- висока наочність на фізичному рівні при викладенні основ конструювання та моделювання дитячого одягу.

Недоліками структури змісту є:

- відсутність психофізіологічної складової процесу проектування;
- художньо-конструктивна складова процесу проектування представлена не повно (не має інформації щодо засобів гармонізації костюму, прикладів їх використання в дитячому одязі);
- недостатня наочність на фізичному рівні при поданні матеріалу стосовно типів статури та постави, закономірностей проектування одягу на основі законів гармонізації; недостатня наочність на логічному рівні при викладенні основ моделювання.

Надалі розглянемо найбільш прогресивні на сьогоднішній день методичні системи Т. В. Медведєвої [24] та Л. М. Тухбатулліної, Л. А. Сафіної, В. В. Хамматової [25].

Позитивними рисами змісту методичної системи Т. В. Медведєвої [24] є:

- орієнтація процесу проектування на індивідуального споживача;
- представленість художньо-конструктивної складової змісту проектування швейних виробів на високому логічному та інформаційному рівні з додатковим розглядом взаємозв'язку художньо-конструктивного рішення одягу з особливостями фігури та властивостями матеріалу;

- докладна представленість антропоморфологічної складової процесу проектування, включаючи кольорові типи зовнішності, які визначаються пігментацією волосся, очей, шкіри обличчя;

- висока наочність подання основних понять на фізичному рівні;

- наявність основ конструювання та моделювання одягу на типові та нетипові фігури.

Недоліками змісту методичної системи Т. В. Медведєвої є:

- фрагментарна представленість психофізіологічної складової змісту: наводяться особливості зорового сприйняття форми, кольору, ліній; відзначено необхідність урахування темпераменту та характеру споживача, але докладно зміст цієї діяльності не розглянуто;

- варіанти художньо-конструктивних рішень одягу адаптовані до індивідуальних фігур в аспекті конструювання одягу, а не ескізування моделей;

- знання з теоретичних основ проектування одягу, конструювання та моделювання формуються на орієнтовно-ознайомчому рівні;

- недостатня наочність на логічному рівні при огляді технологічних процесів (зокрема не проілюстровано технологію художньо-конструктивної побудови моделей одягу, технологію утворення поверхні одягу різних форм за антропометричними модулями).

Відсутня у змісті методичної системи Т. В. Медведєвої ескізна розробка швейних виробів докладно представлена в методичній системі Л. М. Тухбатулліної, Л. А. Сафіної, В. В. Хамматової [25]. Крім указаного, позитивними рисами змісту методичної системи Л. М. Тухбатулліної, Л. А. Сафіної, В. В. Хамматової є:

- подання у змісті художньо-конструктивної та антропоморфологічної складової процесу проектування;

- наявність інформації щодо основ конструювання різних видів одягу;

- знання з антропоморфологічної складової процесу проектування формуються на понятійно-аналітичному рівні;

- логічна впорядкованість, системно-структурна організація інформації;

- науковість змісту матеріалу, простота і доступність його викладення.

Недоліками змісту методичної системи Л. М. Тухбатулліної, Л. А. Сафіної, В. В. Хамматової є:

– поверховість та фрагментарність психофізіологічної складової проектування швейних виробів. Зокрема в модулі «Споживчі уподобання» розглядаються типологія споживачів, уподобання людей різних вікових груп, професій, типів нервової системи. Не розглядається взаємозв'язок вибору проектного рішення одягу з індивідуально-психологічними особливостями людини;

– відсутність інформації щодо моделювання швейних виробів;

– недостатнє використання структурно-логічних схем для опису класифікацій понять та опису технологічних процесів;

– перевантаженість змісту матеріалом стосовно градації лекал.

Висновки. Таким чином, проведений аналіз змісту сучасних методичних систем із проектування швейних виробів дозволяє зробити висновки:

– жодна з існуючих методичних систем не задовольняє в повній мірі вимог до трикомпонентного складу змісту навчання проектування швейних виробів;

– у жодній методичній системі проектування швейних виробів не представлено в повному обсязі інформацію щодо ескізної та первинної конструктивної розробки нової моделі одягу;

– для більшості сучасних методичних систем проектування швейних виробів характерний орієнтовно-ознайомчий рівень сформованості знань, замість понятійно-аналітичного та продуктивно-синтетичного;

– в існуючих методичних системах проектування швейних виробів не достатньо забезпечується наочність на логічному та фізичному рівнях подання інформації.

Отже, зміст сучасних методичних систем проектування швейних виробів є переважно двокомпонентним (містить антропоморфологічні характеристики споживача та художньо-конструктивні характеристики одягу), що не в повній мірі відповідає вимогам сьогодення.

Перспективи подальших досліджень. Потребує теоретичного обґрунтування та практичної розробки проблема моделювання трикомпонентного змісту навчання дисципліни «Проектування швейних виробів», що передбачає врахування психофізіологічних характеристик споживача при проектуванні одягу.

Список використаних джерел

1. Зимогляд Н. С. Проектування швейних виробів в моделях: [навч. посіб.] / Н. С. Зимогляд, М. Л. Рябчиков. – Х. : ЗЕБРА, 2011. – 162 с.
2. Зимогляд Н. С. Модель вибору художньо-конструктивних ознак одягу з урахуванням психофізіологічних особливостей споживача в проектній діяльності дизайнера / Н. С. Зимогляд // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія № 13. Проблеми трудової та професійної підготовки: зб. наук. праць. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2010. – Вип. 10. – С. 84–95.
3. Зимогляд Н. С. Вибір художньо-конструктивних ознак одягу дизайнером на основі моделей проектних рішень та матриць інцидентності / Н. С. Зимогляд // Освіта в інформаційному суспільстві: філософські, психологічні та педагогічні аспекти: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Суми, 27-28 жовтня 2010 р.). – Суми : Університетська книга, 2010. – С. 103–104.
4. Бочарова С. П. Психология и память. Теория и практика для обучения и работы / С. П. Бочарова. – Х.: Изд-во Гуманитарный центр, 2007. – 384 с.
5. Выготский Л. С. Мышление и речь / Л. С. Выготский. – 5-е изд., испр. – М.: Лабиринт, 1999. – 352 с.
6. Зинченко П. И. Непроизвольное запоминание / П. И. Зинченко. – Воронеж : МОДЭК, 1996. – 544 с.
7. Clark J. M. A dual coding perspective on encoding processes / J. M. Clark, A. Paivio // Imagery and related mnemonic processes: Theories, individual differences and application / Eds. M. McDaniel, M. Pressley. – N.Y., 1987. – P. 5–33.

8. Салов В. О. Основи педагогіки вищої школи: навч. посіб. / В. О. Салов. – Дніпропетровськ : Національний гірничий університет, 2003. – 183 с.
9. Петушкова Г. И. Проектирование костюма : учеб. для высш. учеб. заведений / Г. И. Петушкова. – М. : Академия, 2004. – 416 с.
10. Ніколаєва Т. В. Основи теорії формоутворення костюма: навч. посіб. / Т. В. Ніколаєва, Н. В. Чупріна. – К. : КНУТД, 2004. – 156 с.
11. Ніколаєва Т. В. Тектоніка формоутворення костюма: навч. посіб. – 2-е вид., перероб. та доп. / Т. В. Ніколаєва. – К. : Арістей, 2008. – 340 с.
12. Славінська А. Л. Методи типового проектування одягу: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / А. Л. Славінська. – Хмельницький, 2008. – 159 с.
13. Славінська А. Л. Основи модульного проектування одягу: монографія / А. Л. Славінська. – Хмельницький : ХНУ, 2007. – 167 с.
14. Андросова Э. М. Основы художественного проектирования костюма: учеб. пособие / Э. М. Андросова. – Челябинск : Медиа-принт, 2004. – 184 с.
15. Бердник Т. О. Дизайн костюма / Т. О. Бердник, Т. П. Неклюдова. – Ростов н/Д: Феникс, 2000. – 448 с.
16. Гайдук Л. М. Сучасні технології моделювання і художнього оздоблення одягу: навч. посіб. / Л. М. Гайдук, І. В. Васильєва. – К. : КНУТД, 2008. – 132 с.
17. Гусейнов Г. М. Композиция костюма: учеб. пособие для вузов / Г. М. Гусейнов, В. В. Ермилова, Д. Ю. Ермилова [и др.]. – М. : Академия, 2003. – 432 с. – (Высшее профессиональное образование)
18. Ермилова В. В. Моделирование и художественное оформление одежды: учеб. пособие для студ. учреждений сред. проф. образования / В. В. Ермилова, Д. Ю. Ермилова. – М. : Мастерство : Академия : Высшая школа, 2001. – 184 с.
19. Пармон Ф. М. Композиция костюма. Одежда, обувь, аксессуары : учеб. для вузов / Ф. М. Пармон – М. : Триада Плюс, 2002. – 312 с.
20. Рачицкая Е. И. Моделирование и художественное оформление изделий из трикотажа / Е. И. Рачицкая, В. И. Сидоренко. – Ростов н/Д : Феникс, 2003. – 416 с. – (Сер. Учебники, учебные пособия).
21. Смирнова Н. И. Проектирование конструкций швейных изделий для индивидуального потребителя: Учебное пособие / Н. И. Смирнова, Н. М. Конопальцева. – М.: ФОРУМ : ИНФРА-М, 2010. – 432 с. – (Высшее образование).
22. Бескоровайная Г. П. Конструирование одежды для индивидуального потребителя: учеб. пособие / Г. П. Бескоровайная. – М.: Мастерство, 2010. – 120 с.
23. Бескоровайная Г. П. Проектирование детской одежды: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / Г. П. Бескоровайная, С. В. Куренова; под ред. Г. П. Бескоровайной. – 2-е изд., стер. – М. : Академия : Мастерство, 2002. – 96 с.
24. Медведева Т. В. Художественное конструирование одежды: учеб. пособие / Т. В. Медведева – М.: ФОРУМ: ИНФРА-М, 2009. – 480 с. – (Высшее образование).
25. Тухбатуллина Л. М. Проектирование костюма / Л. М. Тухбатуллина, Л. А. Сафина, В. В. Хамматова. – Ростов н/Д : Феникс, 2007. – 283 с. – (Высшее образование).

Зимогляд Н. С.

Аналіз змісту сучасних методичних систем навчання проектування швейних виробів

Проведено аналіз змісту сучасних методичних систем навчання дисципліни «Проектування швейних виробів». Визначено, що їх зміст не в повній мірі відповідає вимогам сьогодення: не враховується трикомпонентний склад змісту навчання, формування знань здійснюється переважно на ознайомчо-орієнтовному рівні замість понятійно-аналітичного та продуктивно-синтетичного, недостатньо забезпечується наочність подання інформації.

Ключові слова: методична система навчання, проектування швейних виробів, наочність, рівень сформованості знань, трикомпонентний склад змісту, дизайн одягу, характеристика споживача.

Зимогляд Н. С.

Анализ содержания современных методических систем обучения проектированию швейных изделий

Проведен анализ содержания современных методических систем обучения дисциплине «Проектирование швейных изделий». Определено, что их содержание не в полной мере удовлетворяет требованиям времени: не учитывается трехкомпонентный состав содержания обучения, формирование знаний осуществляется преимущественно на ознакомительно-ориентировочном уровне вместо понятийно-аналитического и продуктивно-синтетического, недостаточно обеспечивается наглядность подачи информации.

Ключевые слова: методическая система обучения, проектирование швейных изделий, наглядность, уровень формирования знаний, трехкомпонентный состав содержания, дизайн одежды, характеристика потребителя.

N. Zymogliad

The Analysis of the Maintenance of Modern Methodical Systems of Training to Designing of Garments

Content analysis has been made of modern methodological teaching systems in the discipline «Designing Sewed Garments». It is defined that their contents do not fully meet the demands of the time: a three-component composition of teaching contents is not taken into consideration, formation of knowledge is made mainly at an introductory-orientation level instead of concept-analytical and productive-synthetic, the visuality of information is not fully provided.

Key words: methodical system of training, designing of garments, visuality, level of formation of knowledge, three-component composition of contents, garments design, consumer characteristic.

Стаття надійшла до редакції 20.12.2011 р.